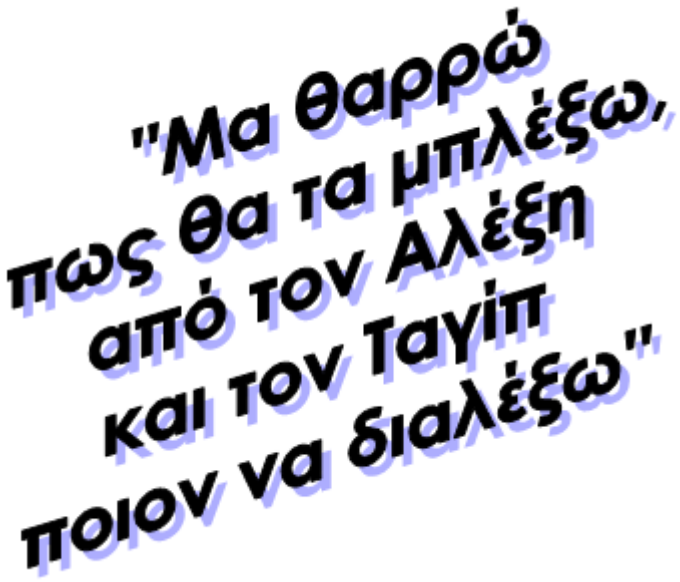
Τα γαλάζια μου γράμματα

Θα ψάχνουν για Κατάνα

Φίλες και φίλοι του Λόη χαίρεται-αντιχαίρεται και τα τοιαύτα,

Η προηγούμενη εβδομάδα αγόρια και κορίτσια της στήλης ήταν ένα γεμάτο με γεγονότα επταήμερο.

Φθάσαμε στο παρά 5΄ να ζήσουμε έναν ακόμα πόλεμο, που θα διέφερε απ' αυτούς που γνωρίσαμε από το 1945 έως σήμερα, αφού θα είχε όλα τα στοιχεία ενός ακόμα Παγκοσμίου Πολέμου.

Ακούσαμε τον σουλτανίσκο Ερντοάν από τη σύνοδο των G20 στο Μπαλί της Ινδονησίας να μας …υπόσχεται σε παγκόσμια ακρόαση μια ακόμη ‘’νυχτερινή βίζιτα’’ και να αναδεικνύει τον μικρομεγαλισμό της Τουρκίας, που μπορεί να είναι για γέλια για όλο τον κόσμο, αλλά για κλάματα λόγω της δυστυχίας που δέρνει για τους Τούρκους.

Ζήσαμε το ‘’κόλπο’’ των Τούρκων με τους Λίβυους που σκόπευαν να παγιδέψουν την Ελληνική διπλωματία και προσωπικά τον υπουργό Εξωτερικών Νίκο Δένδια ώστε να περάσουν προς τα έξω ‘’ορίστε, η Ελλάδα δεν έχει κανένα πρόβλημα και αποδέχεται το παράνομο Τουρκολιβυκό μνημόνιο’’.

Είδαμε τον Άδωνη Γεωργιάδη (ν' αγιάσει το στόμα του) να κάνει ''ρόμπα'' στη Βουλή τον Τσίπρα, λέγοντας στον Τσακαλώτο: ***''Αν έχεις κάνει εμπόριο, όπως εγώ, καταλαβαίνεις πως βγαίνουν τα λεφτά και πως λειτουργεί η αγορά. Αν είσαι σαν τον Τσίπρα, ανεπάγγελτος και τεμπέλης, να μην έχεις δουλέψει μια μέρα στη ζωή σου, δεν ξέρεις τι γίνεται και πως λειτουργεί η αγορά.''***

Η συνταγή είναι γνωστή: Βρίσκουμε 3-4 ''πρόθυμους'' να πουν το ''ποίημα'' που τους υποδείξαμε, τους φοράμε την κουκούλα και αυτοί αρχίζουν να λασπώνουν:
''Ο Φρουζής είχε στενές σχέσεις με πρωτοκλασάτα κυβερνητικά στελέχη, αλλά και με τον ίδιο τον Αντώνη Σαμαρά. Σύμφωνα με πληροφορίες, ο Φρουζής του είχε ζητήσει να διαμεσολαβήσει προκειμένου να ευνοηθεί η Novartis μέσω της τιμολόγησης των φαρμάκων. Ο Φρουζής πήγε στο Μαξίμου από την κεντρική του είσοδο με τροχήλατη βαλίτσα γεμάτη με δεσμίδες με μωβ, πράσινα και κόκκινα χαρτονομίσματα.''
Ναι ρε παιδιά, έτσι έλεγαν και είχαν την απαίτηση ο δικαστής να πάρει στα σοβαρά, πως ο Φρουζής πήγε φόρα-παρτίδα στο Μαξίμου για να δωροδοκήσει τον πρωθυπουργό τραβώντας μια βαλίτσα τίγκα στο λεφτό. Αλλά πάλι καλά να λέτε, που δε μας είπε, πως ο δωροδοκών φώναξε τον Σαμαρά να κατέβει στο προαύλιο και του μέτρησε επιτόπου τα λεφτά της βαλίτσας για να είναι καθαρός στο νιτερέσο του...

''Όλα περνάνε, μόνο η αλήθεια μένει'' (Ντοστογιέφσκι)

Το Κόμμα της συκοφαντίας και της κουκούλας είναι πάντα εδώ

Αμ' ο άλλος κουκουλοφόρος, που είπε το παλαβό, πως είδε *''δεσμίδες με χαρτονομίσματα να προεξέχουν από την τσέπη του αναπληρωτή υπουργού Υγείας, Μάριου Σαλμά μετά από συνάντηση με εκπροσώπους φαρμακευτικών.''* Μάλιστα, έτσι μας είπε κι εσείς κάντε το εικόνα, με έναν υπουργό να μιλάει με καμιά 10αριά άτομα, αυτοί να του λένε *''πιάσε ρε μάστορα το χαρτζιλικάκι σου να πιείς ένα καφέ''* κι εκείνος να τα χώνει άρον-άρον στην τσέπη του, σαν τον λαϊκατζή που πάνω στη φούρια της δουλειάς στριμώχνει τις εισπράξεις του στην τσέπη της ποδιάς του όπως-όπως.
Κι επειδή η ιστορία σύμφωνα με τον ''δικό τους'' Καρλ Μαρξ επαναλαμβάνεται την πρώτη φορά σαν φάρσα και τη δεύτερη σαν τραγωδία, ο ΣυΡιζΑ με αφορμή τις παρακολουθήσεις επαναφέρει στην αντιπολιτευτική του πρακτική τους ''κουκουλοφόρους''! Και λέει τώρα ο Λόης στους Ζαίους: Προς τι οι κουκούλες σύντροφοι;
Σας διαφεύγει ή δεν σας βολεύει το αξίωμα, που λέει: Η αλήθεια δεν φοβάται να δείξει το πρόσωπό της...

Μάλιστα. Έτσι είπε ο υπουργός Εμπορίου και Ανάπτυξης, χωρίς να μας πει κάτι καινούργιο, ούτε βέβαια με το ''στόλισμα'' στον Τσίπρα μας έκανε σοφότερους, αφού έτσι και βγεις στο δρόμο και ρωτήσεις στην τύχη τους περαστικούς: ''Πόσο και πότε έχει δουλέψει στη ζωή του ο Τσίπρας;'' Οι 9 στους 10 τα ίδια λόγια θα σου πουν και ακόμα χειρότερα, άσε που έτσι και

αναλογισθούν το μορφωτικό-γνωστικό επίπεδο, την εργατικότητα, τη συνέπεια των λόγων του, τις κωλοτούμπες του και τις ψευτοϋποσχέσεις του, εσύ θα την πληρώσεις, αφού θα σε ταράξουν στην καρπαζιά.

Για να μη σας πω για εκείνους, που δεν τους έφτανε η μία, αλλά τον ψήφισαν και δεύτερη φορά το 2015 για πρωθυπουργό, που όταν θυμηθούν τα καζίκια που τους έκανε, θα αρχίσουν να ψάχνουν για κατάνα* ώστε να κάνουν χαρακίρι.
Σ.Σ: Κατάνα λεγόταν το σπαθί με το οποίο έκαναν χαρακίρι οι Σαμουράϊ.

Το κλαψούρισμα

Εντάξει, είπε ό,τι είπε ο Άδωνης Γεωργιάδης, όμως όλα τα λεφτά ήταν η ανακοίνωση που έβγαλε ο ΣυΡιζΑ, που μεταξύ

άλλων έλεγε: *''… Ο κ. Γεωργιάδης τις τελευταίες ημέρες περιφέρεται υβρίζοντας τον ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ και χθες δεν δίστασε να προσβάλει με άθλιο τρόπο τον πρώην Πρωθυπουργό της χώρας και Πρόεδρο του ΣυΡιζΑ-ΠΣ Αλέξη Τσίπρα.''*

Κακώς κάτσαμε στα καλώδια
του τηλεφώνου.
Έτσι και μας δει ο Βαξεβάνης
θα μας κάνει πρωτοσέλιδο,
πως μας έστειλε ο Μητσοτάκης
να παρακολουθήσουμε
τον μπατζανάκη της τρίτης ξαδέρφης
του κουμπάρου της κουνιάδας
της περιπτερούς της γειτονιάς!

Χου-χου, χε-χε, χι-χι, χα-χα ήταν η αντίδραση του Λόη που λιγώθηκε στο γέλιο όταν διάβασε το κλαψούρισμα του ΣυΡιζΑ, καθώς του ‘ρθε στο μυαλό η παροιμία που λέει: ‘’Ντροπιάστηκε η γύφτισσα, που μουτζουρώθηκε η μύτη της’’.

Και λέει ο Λόης όσο πιο ψύχραιμα μπορεί: Που είδατε ρε σύντροφοι την προσβολή; Τι από αυτά που είπε ο Γεωργιάδης αποτελεί ύβρη και προσβολή; Μήπως είναι ψέμα, ότι ο ‘’άχαστος’’ αγαπάει την εργασία όπως η γάτα το νερό;

Ποια ήσαν τα χαΐρια του και η προκοπή του, μέχρι να μπει στη Βουλή και να αρχίσει να πέφτει το παραδάκι βρέξει-χιονίσει κάθε μήνα; Και μη μας πουν ότι είχε εστιάσει το ενδιαφέρον του στους ‘’κοινωνικούς αγώνες’’, το γνωστό παραμύθι-καραμέλα των Αριστερών, όταν θέλουν να χρυσώσουν το χάπι για τους άεργους και τεμπέληδες συντρόφους τους, γιατί ξέρετε πόσους ανθρώπους (άνδρες-γυναίκες) με κοινωνικούς αγώνες και πρόσφορα γνώρισε στο διάβα του βίου του ο Λόης, που όμως δεν την ψώνισαν να θέλουν να κυβερνήσουν τον τόπο; Δεκάδες δεκάδων.

Κι επειδή ο Λόης δεν διαθέτει το κοφτερό μυαλό των Αριστερών που πάντα έχουν μια απάντηση και λύση βεβαίως, βεβαίως για κάθε τι που απασχολεί τους πολίτες, εδώ θα εκφράσει μια ερώτηση-απορία: Τι φοβερή σύμπτωση είναι αυτή, κάθε φορά που Άδωνης Γεωργιάδης στριμώχνει στα σχοινιά τον Τσίπρα, να τρέχει

ο Ρουβίκωνας στο σπίτι του υπουργού και να πετάει τρικάκια, που δεν εκφράζουν την αντίθεσή τους προς το πρόσωπό του, αλλά συγκεκαλυμμένο εκφοβισμό;

Πολάκης, Ρουβίκωνας και αστυνομικοί ‘’ταξιτζήδες’’

Αμ ο άλλος, ‘’ο αψύς Κρητικός κατά τον Τσίπρα’’, ο Πολάκης ντε, που όταν πιάνει το πληκτρολόγιο ή ανοίγει το στόμα του πιάνεις τη μύτη σου από τις αναθυμιάσεις, ιδού πως αντέδρασε στην αλητεία με οσμή τρομοκρατίας του Ρουβίκωνα.

‘’Σοκ και δέος… Ο τρόμος πάνω από την πόλη… Τα μακαρόνια να ‘ναι 6’’.

Κι επειδή όταν ο οχετός ανοίξει δε μαζεύεται, συνέχισε με ακόμα χειρότερες ύβρεις και εκφράσεις:

‘’Άδωνη, πάρε τη σκούπα μάζεψε τα τρικάκια, φτιάξε καμιά μακαρονάδα και βγάλε το σκασμό!!! Όταν οι ακροδεξιοί σου ακόλουθοι και ψευτο πατριώτες πέταγαν πυρσούς και πέτρες στα σπίτια των βουλευτών μας δε σε είδα να συγκινηθείς!! Γελοιε που έβγαλες και ανακοίνωση-διάγγελμα για πέντε χαρτάκια και τρία μακαρόνια!!’’

Μάλιστα. Ούτε ψήγμα συμπαράστασης προς έναν συνάδελφό του που στο σπίτι του και όχι στο γραφείο του ή στο υπουργείο του δέχθηκε την απειλητική ‘’επίσκεψη’’ μιας αναρχοαριστερής οργάνωσης, αλλά αντ’ αυτού η βοθρολυματική του διάθεση, όπως είδατε δεν κόπασε. Και βέβαια, ούτε λέξη καταδίκης του Ρουβίκωνα, αν και θα έπρεπε να το περιμένουμε. Τι είπατε; Γιατί έπρεπε να το περιμένουμε; Ε, να σας το πω, γιατί μου ‘χει καθίσει στο στομάχι και δεν μπορώ να το χωνέψω:

Ήταν 26 Ιουλίου του 2017 όταν 16 Ρουβίκωνες μπουκάρισαν στη Βουλή. Έσπευσε η αστυνομία, του συνέλαβε και με περιπολικά τους πήραν για να τους πάνε στη ΓΑΔΑ. Όμως δεν έφθασαν ποτέ στη Λ. Αλεξάνδρας, καθώς κατά την διάρκεια της διαδρομής οι

αστυνομικοί ειδοποιήθηκαν ότι ο φρούραρχος του Κοινοβουλίου, κατόπιν συνεννόησής με τον πρόεδρο της Βουλής Νίκο Βούτση και τον αναπληρωτή υπουργό Προστασίας του Πολίτη Νίκο Τόσκα, αποφάσισαν να μη γίνουν προσαγωγές, αλλά αφού καταγραφούν τα στοιχεία των αναρχικών να αφεθούν ελεύθεροι. Και σα να μην έφτανε αυτό, τα πληρώματα των περιπολικών της Άμεσης Δράσης διατάχθηκαν να επιστρέψουν τους Ρουβίκωνες στη Βουλή!

Καταλαβαίνετε για τι Συριζέϊκη οπερέτα μιλάμε; Οι Ρουβίκωνες, όχι μόνο να μη συλλαμβάνονται, αλλά οι αστυνομικοί να υποχρεώνονται να παριστάνουν τους ταξιτζήδες για να μην ταλαιπωρηθούν τα παλικάρια της αναρχοαριστεράς!

Στο μυθικό Ελντοράντο

Όμως δεν είχαμε μόνο αυτά τα γελοία, καθώς είχαμε και ευχάριστα. καθώς μάθαμε από την Eurostat ότι ο πληθωρισμός στην Ευρωζώνη από το 9,9% τον Σεπτέμβριο ανέβηκε στο 10,7% τον Οκτώβριο, ενώ στην Ελλάδα που μας την περιγράφουν με τα πιο μελανά λόγια οι Συριζοπασόκοι, από το 12,1% τον Σεπτέμβριο, έπεσε στο 9,8% τον Οκτώβριο!

Μάλιστα. Η Ελλάδα με την ‘’ακρίβεια Μητσοτάκη’’, (έτσι δε μας μοστράρουν το παγκόσμιο φαινόμενο ακρίβειας οι Συριζοπασόκοι;) τον παρελθόντα μήνα κατόρθωσε να ρίξει κατά 2,3% τον πληθωρισμό, την ίδια στιγμή που στην Ευρώπη ανέβηκε κατά 0,8%.

Κι επειδή κάποιοι που νομίζουν ότι ζουν στο μυθικό Ελντοράντο που αναζητούσαν οι κονκισταδόρες στην Αμερική και όχι στην Ελλάδα που μέχρι πριν 3,5 χρόνια την έκλαιγαν κι οι ρέγκες, θεωρούν μικρή τη μείωση του πληθωρισμού, καλό είναι να ρίχνουν καμιά ματιά και πιο πέρα από την Ελλάδα, σε χώρες με πολλαπλάσιο ΑΕΠ. χωρίς το Ελληνικό εξωτερικό χρέος, με πενταπλάσιες εξαγωγές και βιομηχανικές παραγωγές που ούτε καν τις ονειρευόμαστε, όπου η κατάσταση εκεί είναι κατά πολύ χειρότερη από την Ελλάδα με την …‘’ακρίβεια Μητσοτάκη’’, που παπαγαλίζει η αντιπολίτευση.

Ο Λόης πάντως, για πολλοστή φορά θα απευθύνει μια ερώτηση προς αυτούς που ζουν μονίμως στο ροζ συννεφάκι τους και που όταν μιλάνε ή πιάνουν το μολύβι ή το πληκτρολόγιο, δημιουργούν το ανθολόγιο της κουταμάρας:

Μπορείτε να φαντασθείτε το οικονομικό χάλι που θα βιώναμε, την κοινωνική μας κατάρρευση, αλλά και την αρνητική εξέλιξη στα εθνικά μας θέματα, αν στη θέση του Μητσοτάκη και της ΝΔ είχαμε τον Τσίπρα και το αλαλούμ ασκέρι του;

Βρε, βρε, τι μαθαίνουμε τώρα στα πίσω-πίσω και ανατριχιάζουμε. Στο "Κόκκινο", το Συριζέϊκο ραδιόφωνο, μίλησε ο Βαρουφάκης και μας είπε το εξωφρενικό, πως πριν μπει στη κυβέρνηση των ΣυΡιζο-ΑνΕλ, είχαν συμφωνήσει με τον Τσίπρα, τον Δραγασάκη και τον Παππά, πως θα προσπαθούσαν μεν να βρουν λύση για το χρέος εντός της Ευρωζώνης, αλλά εάν δεν το πετύχαιναν και έφθαναν σε ρήξη, θα προχωρούσαν στη μετάβαση στη δραχμή!
Καταλαβαίνετε τώρα, πόσο κοντά φθάσαμε στην απόλυτη φτωχοποίηση, επειδή ο "άχαστος" και τα συντρόφια του είχαν - κατά δήλωση του ίδιου του Τσίπρα- αυταπάτες; Τελικά, πλάκα στην πλάκα, μας έσωσε η κωλοτούμπα του "μοναχογιού της αλήθειας", που πρόδωσε το 61.31% του Ελληνικού λαού που τον πίστεψε και το "ΟΧΙ" τους έκανε: "ΝΑΙ".

Μπαίνουν στη σειρά

Αυτά έγιναν την εβδομάδα που μας πέρασε, αλλά θα ήταν παράλειψή μου να μην αναφερθώ και στην καθιερωμένη επέτειο του Πολυτεχνείου, ένα καταγεγραμμένο ιστορικό γεγονός, που χρόνο με το χρόνο ‘’αποκολλάται’’ κι ένα κομμάτι από την πραγματική του διάσταση και τείνει να γίνει μια καθαρή αποκλειστική

υπόθεση της ντόπιας Αριστεράς, που έχει τον τρόπο και την ικανότητα να πλάθει μύθους, να εκμεταλλεύεται και να προσπορίζεται ό,τι ακουμπά στο θυμικό των Ελλήνων.

Δεν θα μπω στο τι έγινε, πως έγινε, γιατί έγινε και τι ρόλο έπαιξε στην μετεξέλιξη της δικτατορίας και για το κατά πόσον και εάν συνεισέφερε στην κατάρρευσή της. Αυτά είναι μια ιστορία που δεν αναλύεται από μια στήλη, αλλά απαιτούνται σελίδες επί σελίδων. Θα σταθώ όμως στο γνωστό μνημείο των νεκρών του Πολυτεχνείου, που κάθε χρόνο μπαίνουν στη σειρά φοιτητές, μαθητές, πολιτικές οργανώσεις και εκπρόσωποι κομμάτων για αφήσουν το στεφάνι τους ή ένα λουλούδι στο χάλκινο κεφάλι του …νεκρού φοιτητή.

Η υπερμεγέθης ασώματος κεφαλή είναι τόσο σχετική με τα γεγονότα του Πολυτεχνείου, όσο ο ΣυΡιζΑ με την αλήθεια, το ΚΚΕ με τις σύγχρονες αντιλήψεις και η Χρυσή Αυγή με τη δημοκρατία. Κι αυτό δεν είναι άποψη του Λόη, αλλά μας το μαρτυρούν τα καταγεγραμμένα γεγονότα της πρώτης Μεταπολιτευτικής περιόδου, που θα δούμε στη συνέχεια:

Ελασίτης στην Καισαριανή-καθηγητής στο Παρίσι

Το μπρούτζινο κεφάλι στο προαύλιο του Πολυτεχνείου απεικονίζει –που λέτε- τον Πανεπιστημιακό Νίκο Σβορώνο. Κι επειδή δεν είσαστε υποχρεωμένες/οι να γνωρίζετε το ποιος ήταν ο Σβορώνος, άντε να το πούμε δυό πραγματάκια γι' αυτόν, για να ξέρουμε για ποιόν μιλάμε: Γεννημένος το 1991 στη Λευκάδα το 1943 εντάχθηκε αρχικά στις τάξεις του ΕΑΜ και λίγους μήνες μετά στον ΕΛΑΣ,

όπου σύντομα έγινε στρατιωτικός διοικητής Βύρωνα-Καισαριανής συμμετέχοντας στην ένοπλη κομμουνιστική εξέγερση των ‘’Δεκεμβριανών’’. Μετά την ήττα τους στη μάχη των Αθηνών κατέφυγε στην ορεινή Δωρίδα και μετά τη Συμφωνία της Βάρκιζας όταν επέστρεψε στην Αθήνα, με τη μεσολάβηση του επίσης κομμουνιστή, διευθυντή του Γαλλικού Ινστιτούτου Οκτάβιου Μερλιέ έφυγε με υποτροφία για τη Γαλλία όπου συνέχισε τις σπουδές του.

Για την κομμουνιστική του δράση το 1955 του αφαιρέθηκε η ελληνική ιθαγένεια και 6 χρόνια μετά απέκτησε τη γαλλική. Μετά την πτώση της δικτατορίας δίδαξε στα πανεπιστήμια Θεσσαλονίκης και Κρήτης, έγινε μέλος της διοικούσας επιτροπής του Πανεπιστημίου Κρήτης και διευθυντής ερευνών στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών. Το 1976 ανακηρύχθηκε επίτιμος διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Αθηνών και το επόμενο έτος του ΑΠΘ. Απεβίωσε το 1989.

Εκφραστής του σοσιαλιστικού ρεαλισμού

Στην Ουγγαρία ζούσε ένας Έλληνας γλύπτης ο Μέμος Μακρής, που είχε γεννηθεί στην Πάτρα και από τα 18 του χρόνια είχε ενταχθεί στο ΚΚΕ. Κατά τη διάρκεια της δικτατορίας του Μεταξά συνέχισε τη δράση του σαν Κομματικός καθοδηγητής ενώ συμμετείχε στην ίδρυση του ΕΑΜ Καλλιτεχνών. Το 1945 τον βρίσκει στο Παρίσι, καθώς το Πολιτικό Γραφείο του ΚΚΕ τον είχε ορίσει μέλος της τριμελούς ομάδας (μαζί με τους Νίκο Σβορώνο και Αριστομένη Ζήγκα) με αποστολή να ελέγχουν (πρόκειται για τη γνωστό μέθοδο των κομμουνιστών σε όλα τα πλάτη και μήκη της γης, όπου ένας σύντροφος παρακολουθεί και ‘’καρφώνει’’ τον άλλον) τα 32 μέλη του ΚΚΕ στη Γαλλική πρωτεύουσα. Καθώς κυλούν τα χρόνια αναπτύσσει δράση με ομοϊδεάτες του προερχόμενους από διαφορετικές χώρες και το 1948 παίρνει εντολή από το Κόμμα να οργανώσει την έλευση στην Ελλάδα φοιτητών και συμπαθούντων το ΚΚΕ για να πολεμήσουν από τις τάξεις του Δημοκρατικού Στρατού.

Η ανοχή των Γάλλων προς τον ‘’εισαγόμενο επαναστάτη’’ που τους δημιουργεί προβλήματα σταματά το 1950 καθώς τον απελαύνουν από τη χώρα τους. Τελικά, αφού δεν βρίσκει στέγη σε κάποια δυτική χώρα πηγαίνει στην Ουγγαρία όπου παρέμεινε μέχρι το 1978.

Εκεί ασχολήθηκε με την τέχνη του (γλυπτική) εκφράζοντας την επίσημη αισθητική του καθεστώτος, αισθητική που δεν

έπρεπε να παρεκκλίνει από τον σοσιαλιστικό ρεαλισμό. Το 1961 του αφαιρέθηκε η Ελληνική υπηκοότητα, που την ανέκτησε το 1975. Ο Μακρής στο Παρίσι είχε έρθει πολύ κοντά με τον Νίκο Σβορώνο, καθώς –όπως ήδη έχουμε πει- ήσαν μέλη της τριμελούς ομάδας που ήλεγχε τα μέλη του Κόμματος στην πόλη του φωτός.

Απέδωσε καρπούς

Όταν το 1974 έπεσε η δικτατορία και η Ελλάδα πέρασε στη δημοκρατική ομαλότητα χωρίς κλυδωνισμούς χάρις τη σώφρονα πολιτική αλλά και το κύρος που εξέπεμπε ο Εθνάρχης Κωνσταντίνος Καραμανλής, όσοι είχαν στερηθεί την ελληνική ιθαγένεια την επανέκτησαν, ο ένας μετά τον άλλον άρχισαν να επιστρέφουν στην Ελλάδα.

Μεταξύ αυτών που επέστρεψαν ήταν ο καθηγητής Γεώργιος Βουδούρης, μέλος του ΚΚΕ που με την οικογένειά του ζούσαν στην Ουγγαρία σαν πολιτικοί εξόριστοι, αφού είχαν συμμετοχή στην κομμουνιστική ανταρσία που προκάλεσε τον Εμφύλιο.

Η οικογένεια Βουδούρη επέστρεψε στην Ελλάδα το 1965 με νόμο του Γεωργίου Παπανδρέου και ο Γιώργος Βουδούρης πήρε θέση καθηγητή στο ΕΜΠ, αλλά το 1967 το δικτατορικό καθεστώς τον καθαίρεσε και εξορίσθηκε για δεύτερη φορά καταφεύγοντας και πάλι στην Ουγγαρία. Κατά τη διάρκεια της εκεί διαμονής του, ο Γιώργος Βουδούρης γνωρίστηκε και ανέπτυξε στενή φιλία με το Μακρή, μια φιλία που αργότερα απέδωσε -όχι καρπούς- αλλά το χάλκινο κεφάλι του Σβορώνου.

Παραμύθι μύθι-μύθι

‘’Παραμύθι μύθι-μύθι το κουκί και το ρεβίθι εμαλώνανε στη βρύση’’ μας έλεγε κάποτε η ‘’θεία Λένα’’ και ‘μεις, τα πιτσιρίκια, ανοίγαμε ίσα με μια πιθαμή το στόμα, προκαταβολικά εκστασιασμένα για το παραμύθι που μέσω του ραδιοφώνου θα ακούγαμε. Κάπως έτσι -που λέτε- έχει και η ιστορία με το ‘’μνημείο του Πολυτεχνείου’’, που θα το δούμε ευθύς αμέσως.

Στις 25 Νοεμβρίου, οκτώ ημέρες μετά τη βραδιά που το τανκ έριξε την πύλη κι ‘’έπεσε’’ το Πολυτεχνείο στα χέρια του στρατού και της αστυνομίας, ο Ιωαννίδης ανέτρεψε τον Παπαδόπουλο επιβάλλοντας μια νέα και ακόμη πιο σκληρή δικτατορία, που το τέλος της ήρθε 8 μήνες αργότερα με το ‘’έγκλημα’’ κατά της Κύπρου. Η δικτατορία Ιωαννίδη αυτοκατέρρευσε και οι στρατιωτικοί εκόντες-άκοντες παρέδωσαν την εξουσία στους πολιτικούς.

Έγινε η Μεταπολίτευση, οι Έλληνες ανέπνευσαν μετά από 2.650 ημέρες στρατιωτικού καθεστώτος και όσοι εκουσίως ή ακουσίως είχαν βρεθεί έξω από τη χώρα άρχισαν να επιστρέφουν ο ένας μετά τον άλλον. Μεταξύ αυτών και ο Γιώργος Βουδούρης* που επιστρέφοντας στην Ελλάδα, όχι μόνο του ξανάδωσαν τη θέση του καθηγητή στο ΕΜΠ, αλλά καβάλα στο κύμα της αριστεράς που σάρωνε στα ΑΕΙ, το 1982 έγινε πρύτανης του ΕΜΠ!

Τότε, είχε την ιδέα να φέρει από την Ουγγαρία –όπου είχε ξεμείνει μετά την επάνοδο του Μακρή στην Ελλάδα- το χάλκινο κεφάλι του Σβορώνου και να το στήσει –μάλιστα- στο προαύλιο του Πολυτεχνείου.

Σ.Σ: Γιός του Γιώργου Βουδούρη είναι ο Οδυσσέας Βουδούρης που το 2009 εκλέχτηκε βουλευτής Μεσσηνίας με το ΠαΣοΚ από το οποίο διαγράφηκε το 2012 όταν καταψήφισε το 2ο Μνημόνιο. Στις Εκλογές του 2012 εκλέχτηκε βουλευτής Β’ Αθηνών με τη Δημ.Αρ. από την οποία διαγράφτηκε το 2013 επειδή διαφώνησε με τη συγκυβέρνηση με με τη ΝΔ και το ΠαΣοΚ. Στις περιφερειακές

Εκλογές του 2014 υποστηρίχθηκε από τον ΣυΡιζΑ στην περιφέρεια Πελοποννήσου, αλλά ηττήθηκε από τον Πέτρο Τατούλη.

ΠαΣοΚ, Δημ.Αρ., ΣυΡιζΑ, τι έμεινε; Το Μέρα 25 και θα έχει καλύψει όλη το αριστερό φάσμα της Βουλής ο Οδυσσέας ο ‘’περιηγητής’’.

Και μια μικρή, να τόση δα μικρολεπτομέρεια: Η πρώτη σύζυγος του Οδυσσέα Βουδούρη ήταν η Κλειώ Μακρή, κόρη του Μέμου Μακρή που το έργο του (το κεφάλι του Σβορώνου) το ‘’φόρτωσε’’ στο Πολυτεχνείο ο …συμπέθερός του Γιώργος Βουδούρης. Βρε, βρε, τα ατιμούλικα τα συντρόφια πως υποστηρίζονται…

Θέατρο σκιών

Μανούλες στο ‘’παραμύθι’’ οι Αριστεροί καλλιέργησαν προς τους ανύποπτους πολίτες το μύθο του ‘’νεκρού φοιτητή’’ και σήμερα, 49 χρόνια μετά τον φοιτητικό ξεσηκωμό, υπάρχει ακόμα κόσμος που πιστεύει ότι στεκόμενος με ευλάβεια εμπρός στο κεφάλι του Σβορώνου αποτίει τιμή σε κάποιο φοιτητή που σκοτώθηκε το βράδυ της 17ης Νοεμβρίου του 1973.

Και λέει –τώρα- ο Λόης: Εντάξει ρε παιδιά, να τιμήσουμε την επέτειο του ξεσηκωμού της φοιτητιώσας νεολαίας, να σταθούμε στο νόημα της πράξης τους και στην αποφασιστικότητα των νέων παιδιών να αναπνεύσουν με κάθε τίμημα τον αέρα της δημοκρατίας, αλλά σε όλα τα πράγματα, πόσο μάλλον σε πράξεις που εμπεριέχουν ηρωϊσμό, πρέπει να πρυτανεύει το μέτρο, η σοβαρότητα και η αλήθεια. Το ‘’Πολυτεχνείο’’, που από μόνο του εντάσσεται στη χορεία των πιο σοβαρών αντιστασιακών πράξεων, μαζί με το βασιλικό αντιπραξικόπημα, την απόπειρα του Παναγούλη κατά του Παπαδόπουλου και το Κίνημα του Ναυτικού, δε μπορεί να μαγαρίζεται με φτηνές αριστερές φιέστες, να καπελώνεται από επαγγελματίες αντιστασιακούς να εκτρέφει πολιτικές καριέρες και τελικά να γίνεται θέατρο σκιών για χάρη κάποιας ιδεολογίας.

Όταν λοιπόν ξαναπάτε στην επέτειο του Πολυτεχνείου, θυμηθείτε ότι το λουλούδι που αφήνετε στο …μνημείο, αποτίει φορό

τιμής σ’ έναν Ελασίτη και όχι στον ανώνυμο φοιτητή που βρέθηκε εκεί γιατί ήθελε να ζει ελεύθερος σε μια χώρα δημοκρατική, χωρίς ‘’γύψο’’ και τα ‘’αποφασίζομεν και διατάσσομεν’’ των συνταγματαρχών.

Υ.Γ1: Υπάρχει και αυτή η δημοσιογραφία

Έγραψε στην πρώτη σελίδα της η εφημερίδα ‘’Δημοκρατία’’:

’’Ο Μαρκόπουλος πιάστηκε στα χέρια με γυναίκα βουλευτή μέσα σε κανάλι’’.

Όμως όταν πήγαινες στο εσωτερικό του εντύπου διάβαζες:

‘’Παραλίγο να πιαστούν στα χέρια στο στούντιο της ΕΡΤ

οι Δημήτρης Μαρκόπουλος (Ν.Δ) και Ευαγγελία Λιακούλη (ΠΑΣΟΚ)…

Τώρα, πως το: *‘’πιάστηκε στα χέρια’’ έγινε* την ίδια μέρα και

στην ίδια εφημερίδα:

***''Παραλίγο να πιαστούν στα χέρια''*, αυτό μόνο η εφημερίδα**

που μάχεται τον Μητσοτάκη και κατ' επέκταση την Ν.Δ μπορεί να μας το εξηγήσει.

Υ.Γ 2: Προς την κυρία, που μπερδεύει τον ίσκιο της με το μπόϊ της

Το να υπονομεύεις τον Κυριάκο Μητσοτάκη

πολεμάς το ίδιο σου το Κόμμα, δηλαδή, πριονίζεις το κλαδί που κάθεσαι επάνω του.

Και κάτι ακόμα: Το να σου πλέκουν το εγκώμιο η ''Αυγή'' και η ''Δημοκρατία''

δεν αποτελεί τίτλο τιμής, αλλά προδιαγράφουν το ζοφερό πολιτικό σου μέλλον.

Αυτά για σήμερα,

θα τα ξαναπούμε την άλλη εβδομάδα.

Τα δέοντα στις/στους συζύγους σας
Πάντα δικός σας

Λόης
(κατά κόσμον Γιώργος Ρεκουνιώτης-Κυριακόπουλος)